

Indkomsten er under 15 pCt. af Aktiekapitalen og stigende til 2,5 pCt., hvor Indkomsten er 30 pCt., men ikke over 50 pCt. af Aktiekapitalen, og saaledes at hvor Indkomsten er over 50 pCt. af Aktiekapitalen, svares der for den Del, der overstiger 50 pCt., 3 pCt.

Da de ved nærværende Forslag indkomne Midler imidlertid skal anvendes ikke til Tilskud men til Laan til Landbrugere, vil den rimelige Følge heraf være, at de ydelsespligtige, i samme Forhold som de til Landbrugerne ydede Laan tilbagebetales, faar deres Ydelse tilbagebetalt. Man har derfor foreslaaet, at der efter Udløbet af hvert af de 4 Skatteaar, for hvilke Ydelsen efter Forslaget skal opkræves, gives Yderne Statsobligationer for de af hver enkelt for Aaret indbetalte Beløb. Obligationerne foreslaas forrentede med $3\frac{1}{2}$ pCt. p. a. fra den nærmeste 1. Juli, der følger efter det paagældende Aars Udløb, og amortiserede i 50 Aar fra 1. Januar 1942 enten ved Udtrækning eller ved Opkøb i det aabne Marked.

Da de Statsobligationer, der skal udstedes for Ydelsen, af praktiske Grunde maa lyde paa runde Beløb og ikke paa mindre Beløb end 50 Kr., har man foreslaaet, at den skattepligtige Personer saa vel af Indkomsten som af Formuen paalignede Ydelse for hvert af de paagældende Skatteaar sammenlægges til en samlet Ydelse, samt at saavel denne som den Selskaber paalignede Ydelse ligeledes for hvert Skatteaar afrundes nedad til det nærmeste med 50 delelige Kronebeløb.

Af samme Grund har man foreslaaet, at i Tilfælde, hvor Pligten til at svare Indkomst- og Formueskat til Staten kun gælder for første Halvaar af et Skatteaar — og dette vil normalt kun indtræde for Personer, der afgaar ved Døden i Skatteaarets 1. Halvdel — skal den for hele Skatteaaret paalignede Ydelse udredes med det fulde Beløb. Paa den anden Side har man ment at kunne fratage Ydelsen, hvor

Skattepligten kun gælder Skatteaarets anden Halvdel.

Da Ydelsen efter det foran anførte i Virkeligheden er et Laan og altsaa ikke kan sidestilles med Skat eller anden Afgift til det offentlige, kan det naturligvis ikke komme til Fradrag ved Beregning af den paagældende Yders skattepligtige Indkomst, men for at afskære enhver Tvivl herom har man i Forslaget optaget en positiv Bestemmelse om, at Ydelsen ikke kan komme til Fradrag ved Skatteansættelse.

Ydelsen foreslaas betalt af Yderen i 2 Rater for hvert af de paagældende Skatteaar, henholdsvis den 30. September og 31. Marts hver Gang med Halvdelen af den for Skatteaaret paalignede Ydelse, og saaledes at hvis Ydelsen ikke er betalt inden Udgangen af den efter Forfaldsdagen følgende Maaned, kan der forlanges Renter $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned fra Forfaldsdagen at regne.

Det foreslaas overladt til Finansministeren at fastsætte de nærmere Regler for Ydelsens Paaligning og Indbetaling i Statskassen, hvorved bemærkes, at man maa anse det for rettest, at Ydelsens Indbetaling sker direkte i Statskassen og altsaa ikke som Indkomst- og Formueskatten til Staten opkræves ved de paagældende Kommuners Foranstaltning. Løvrigt har man foreslaaet, at de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten fastsatte Bestemmelser ogsaa finder Anvendelse med Hensyn til den heromhandlede Ydelse, dog at den ved denne Lov hjemlede Lempelse i her hjemmehørende Selskabers Skat for Henlæggelser til Reservefonds eller Virksomhed i Udlandet ikke kommer til Anvendelse ved Beregningen af Selskabers Ydelse efter nærværende Forslag.

Med Hensyn til det forventede Udbytte af Forslaget bemærkes, at efter de foreliggende Oplysninger om Udfaldet af Skattepligten for Skatteaaret 1935—36 kan Ydelsen for Personer anslaaes til ca. 22 Mill. Kr. aarligt og for Selskaber til ca. 3 Mill. Kr. aarligt eller ialt ca. 25 Mill. Kr. aarligt.